



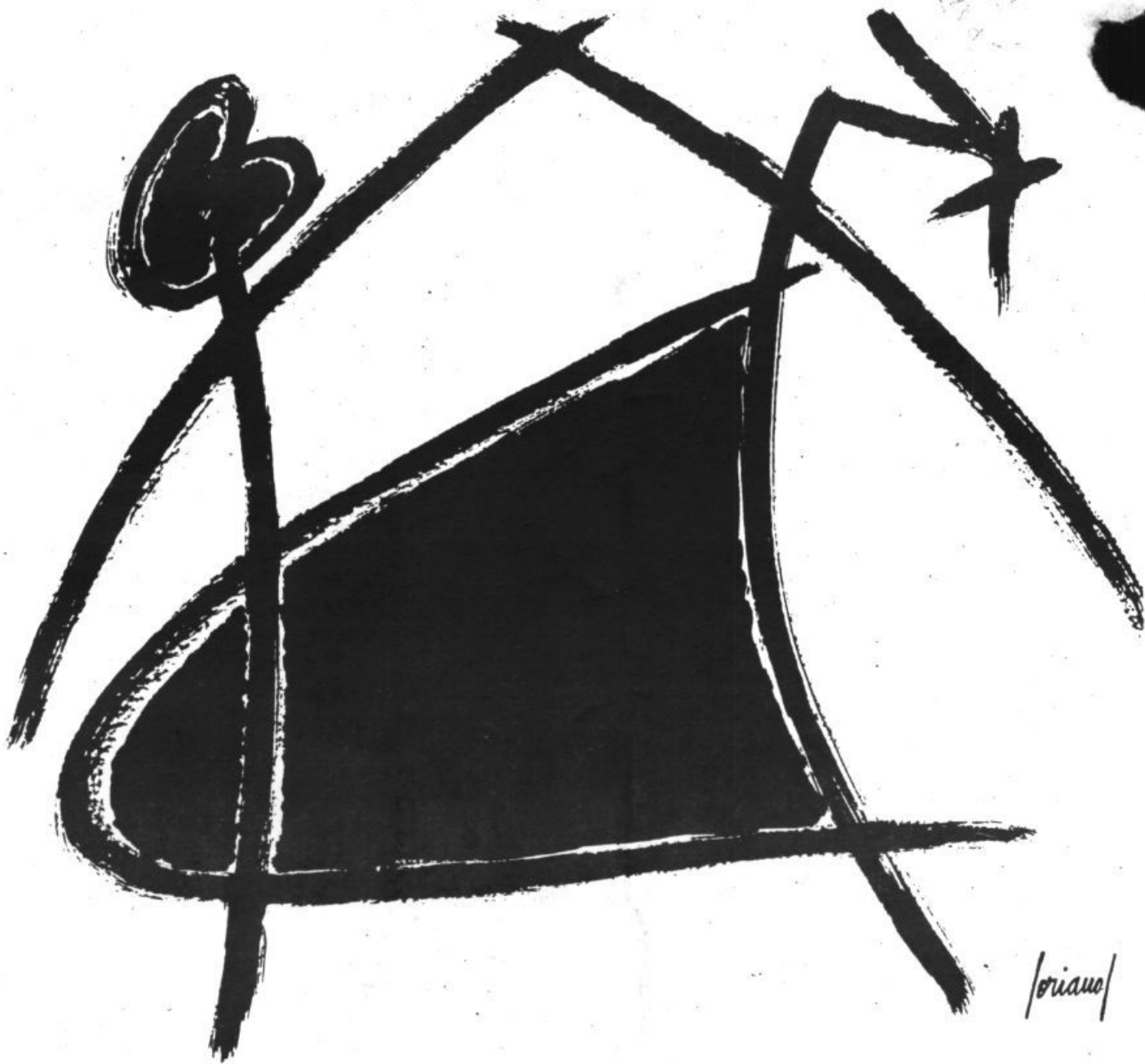
# Sant Joan

PRENSA  
CORTONA

Nº 200 - 24 JULIOL 1.987



Ja  
An  
Mar  
Fran  
Tro



/oriano/

Revista SANT JOAN

Nº 200 - 24 de juliol de 1.987

Edita: Centre Cultural de Sant Joan

President: Carles Costa Salom

Adreça: C/. José Antonio, 13

Imprimeix: Apòstol y Civilizador (Petra)

Depòsit Legal P.M. 2-1979

DIRECCIÓ: Col·lectiu "Quatre Vents"

COL.LABORADORS:

Miquel Florit Huguet

Carles Costa Salom

Joan Jaume Nigorra

Joan Matas Gayà

Carles Costa Bauçà

Company Nicolau

Isca Barcelò C.

Toni Bauçà Matas

Mateu Barcelò Matas

Toni Vidal Llaneras

Es Saig (Algaida)

Prensa Forana

NOTA:

Els articles publicats en aquesta revista expresen únicament l'opinió dels propis autors.

## SUMARI

Eleccions municipals

Primera sessió plenària

Festa del Sol que balla

Festa de Sant Cristòfol

Diades Cultural "La Caixa"

Talladures

Assamblea Centre Cultural

Intercanvi cultural

Primera Comunió

Club Voleibol Sant Joan

Perruqueria M.M.S.

Crònica d'un aniversari

Premis Prensa Forana

Els Treballs i els Dies

Balls populars

Parotiditis

La realitat sociolingüística

Defuncions

Llibres

S'altre dia s'acostà un nin de 11 anys i me va dir:

Vols que te pinti un dibuix per la revista?

La meua resposta va esser afirmativa, no faltava més!

Me contestà, te pintaré En Reagan.

Ah!, molt bé, vaig contestar.

El dia següent me va dur el dibuix que avui els oferim, i ma va dir.

En Reagan m'ha sortit malament, però te pintat aquest.

Aquí el teniu, i ja podeu observar i opinar.



CABRERA,

el Parc Nacional de les Balears.

Dels dies 19 de maig al 6 de juny els mallorquins hem tengut l'oportunitat de visitar en el Claustre de Sant Antoniet de Ciutat, una exposició organitzada pel Grup Balear d'Ornitologia i Defensa de la Naturalesa. L'exposició ha pretès donar a conèixer al públic els aspectes més destacats de l'arxipèleg de Cabrera, el seu medi natural i la reivindicació del Parc Nacional.

ELECCIONS MUNICIPALS

Les passades eleccions municipals captaren l'atenció dels santjoaners de manera extraordinària i crearen un ambient i una tensió com no hi estavem acostumats; cartells a tot arreu, corregudes cercant vots, mitings amb l'intervenció dels més rellevants polítics illencs del moment, compingueren els dies abans del 10 de juny.

Aquest despertar a les coses municipals, va fer alt el percentatge de votants en quasi un 85%. Llavors el recompte fou seguit amb gran atenció i com ja es sap, donà els següents vots:

|        |     |   |   |          |
|--------|-----|---|---|----------|
| U.M.   | 396 | = | 3 | regidors |
| A.P.   | 322 | = | 3 | "        |
| P.D.P. | 212 | = | 1 | "        |
| C.D.S. | 185 | = | 1 | "        |
| P.S.M. | 128 | = | 1 | "        |

Vengueren després dies de contactes, reunions i comentaris referents a qui seria el nou batle i el dia 30 de juny al saló d'actes de la Casa Consistorial amb molta d'espectació s'imposà la voluntat de la majoria del poble.

En aquest acte després de constituir el nou Consistori format per Joan Barceló Mesquida Francesc Bover Gelabert, Joan Matas Gayà (UM), Joan Matas Antich, Gabriel Mora Mas, Arnau Gayà Mayol (AP), Arnau Company Bauzá (PDP), Sebastià Florit Gayà (CDS) i Joan Sastre Juan (PSM), es va decidir que la forma d'elecció fos a vot secret cosa que encara donà més emoció a l'acte. El resultat fou el següent:

|                              |     |   |    |
|------------------------------|-----|---|----|
| Joan Matas Antich            | AP  | 4 | v. |
| Joan Barceló Messquida       | UM  | 4 | "  |
| Joan Sastre Juan             | PSM | 1 | "  |
| Hi va haver un vot en blanc. |     |   |    |

Al no obtenir ninguna llista la majoria absoluta (en aquest cas 5 vots) va ésser elegit el cap de la llista més votada i així Joan Barceló Mesquida era designat el nou batle per els quatre propers anys.

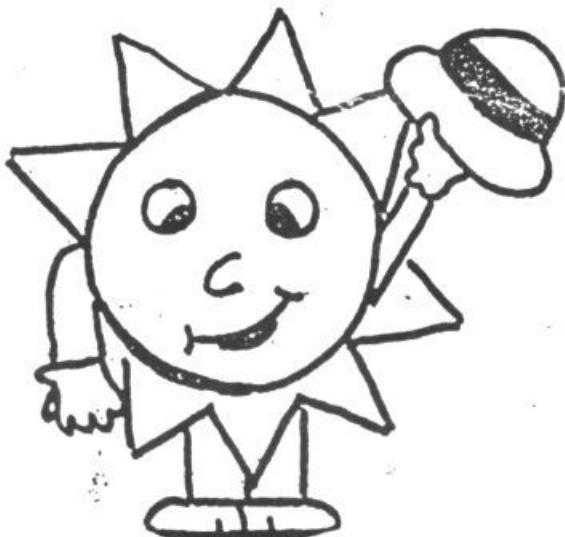
PRIMERA SESIÓ PLENÀRIA

El 24 de juliol el nou Consistori, va celebrar la primera sessió plenària a on es va acrodà per majoria celebrar els plens el darrer divendres de cada dos mesos, començant el darrer divendres de setembre, a les 20'30 h. a l'hivern i a les 21'30 h. a l'estiu.

No va prosperar la porposta que a continuació va fer la Presidència en el sentit de formar quatre Comissions Informatives -pareix que a les xerrades fetes entre els diferents grups hi havia hagut acord-, en canvi a la proposta d'AP de crear tan sols tres comissions, s'hi adheriren el PDP i el CDS. Això va fer que la creació de comissions i el nomenament de delegacions es perllongàs fins a un pròxim plè que es va convocà per el dia 29. Aquesta pressa es deguda a la necessitat de programació de les properes festes patronals a celebrar el mes d'agost.

Finalment, el batle en virtut de les facultats i atribucions que l'hi confia la legislació vigent, va nomenar com a tinent de batles, i amb aquest ordre a: Francesc Bover Gelabert, Sebastià Florit Gayà i Joan Matas Gayà.

Així acabà le sessió no acabada.



## FESTA D'ES SOL QUE BALLA

Igual que els anys darrers l'Associació de Pares d'Alumnes organitzà la Festa del Sol que balla el dia del nostre Patró Sant Joan dia 24 de juny, amb el suport del C.I.M. i amb la col.laboració de l'Ajuntament i altres.

El primer acte fou a la matinada per veure la sortida del sol a Consolació a on després de presenciar el fenomen solar es celebrà missa de campanya i xocolatada amb ansaimades per tothom.

Després de jocs i carreres de cintes al capvespre actuà el grup "Los Valldemossa" a l'homenatge dels vells, acte patrocinat per "Sa Nostra". Es celebrà també un partit de futbol entre pares i alumnes i es mostrà una exposició de treballs escolars. A la vetlada, partit de voleibol i entrega de material esportiu al col·legi d'EGB per part del CIM, amb refresc i traca acabà la festa.

Aquest mateix dia a l'església després de la missa del vespre en honor del Patró, foren inaugurats els dotze finestrals de les tribunes que ha col·locat recentment una indústria vidriera catalana i que donen més claror a l'interior del temple i resalten l'antefonsat.

## FESTA DE SANT CRISTOFOL

La Penya Motorista Sant Joan organitzà el dia 28 de juny la seva festa anual dedicada al Patró dels conductors, Sant Cristòfol.

després d'un passacarrers per la Banda de Cornetes i Tambors del Centre Cultural, es va celebrar una missa amb honor a Sant Cristòfol que oficià Mossen Gabriel Ramis. Presidiren l'acte els directius i socis de la Penya Motorista i molts de santjoaners hi assistiren.

Acabada la missa es procedí a la benedicció de vehicles i llavors desfilaren a més de la Banda de Cornetes, tres vistoses carroçes fetes amb gust i el seu pas per la plaça fou acollit amb mamballetes per la gent que perticipava de la festa presenciant la desfilada; acabada aquesta es va servir un refrigeri en el local social.



## DIADES CULTURALS

Un any més en el mes de juny "La Caixa" ens va oferir les Diades Culturals que promou l'Obra Cultural de la Caixa en el seu setè any. Enguany consistiren en: Projectió de diapositives sobre el tema L'Islam a Mallorca a càrrec de l'Escola Municipal de mallorquí de Manacor i L'escalada a Mallorca a càrrec d'Alfonso Fito. El grup de teresetes "Els tranquils" feren les delícies dels mes petits amb diferents representacions al col·legi d'EGB.

A la nit del 23 a la plaça de la Constitució va actuar el grup "Cucorba".

Finalment el dia 27 els nostres balls foren presents a la plaça amb l'actuació del grup S'Estol des Gericó de Felanitx i Aires de Pagesia de Sant Joan.



TALLADURESDentista.

L'Odontòleg Pere Tous Vadell llicenciat a Centre-Amèrica, col.laborador del Dr. Ripoll, que passa visita a l'ambulatori el divendres horabaixa, pareix que presta els seus serveis amb satisfacció de totes aquelles persones santjoaneres que tenien necessitat d'anar al dentista i ho perllongaven per dificultats de feina o desplaçament.

Analista.

Està previst que passades les vacances, un analista estarà a disposició d'aquells que recissin els seus serveis.

Ambulatori.

Una empresa especialitzada ha realitzat els estudis previs per acondicionar l'ambulatori amb temperatura ambiental.

Plaça nova.

Les polèmiques obres de reforma de la plaça General Franco, aprovades per l'antic Consistori, foren adjudicades a l'empresa "Construcciones Especiales S.A." baix la direcció de l'Arquitecte Llorenç Gili.

Camí de Son Roig.

També han estat adjudicades a l'empresa "Mascaró S.A." les obres d'asfaltat del camí de Son Roig, aprovades per l'anterior Consistori.

Motorització.

No es que els nostres Guardies Municipals, l'amo Antoni Faleu i En Tomeu Mora, emprin una moto de gran cilindrada, com la policia d'altres municipis més grans, però se que d'es de abans de les eleccions disposen d'un Mobylette Cady molt pràctic i necessari pels seus desplaçaments.

L'edat dels nous Regidors.

Se mos demana que informasim de l'edat dels nous regidors elegits en les darreres eleccions del passat mes de juny. El

nou Consistori es un poquet més "major" que l'anterior. La mitja aproximada es de 51 anys. En el nostre Consistori no hi ha cap dona, (lo que creim que es una pena) per això publicam l'edat del regidor elegits esperant que ningú es molesti, perque totes les edats tenen els seus valors i encants, la joventut, la maduresa; i del major s'espera "com mes vei...més experiencia i seny".

Per ordre d'edat:

|                         |         |
|-------------------------|---------|
| Joan Matas Antich       | 68 anys |
| Arnau Company Bauzá     | 65 "    |
| Francesc Boyer Gelabert | 56 "    |
| Joan Barceló Mesquida   | 53 "    |
| Joan Matas Gayà         | 52 "    |
| Arnau Gayà Mayol        | 48 "    |
| Gabriel Mora Mas        | 46 "    |
| Sebastià Florit Gayà    | 40 "    |
| Joan Sastre Juan        | 28 "    |

Siquies.

Ha començat la neteja de la síquia de Son Santos. La tasca l'estan realitzant treballadors de Sant Joan i Manacor que estaven actualment a l'atur.

Incendi.

No es tracta d'un incendi forestal, que en aquest temps sol esser notícia frequent damunt els mitjans de comunicació. Fa unes setmanes, una casa del carrer Nou es pegà foc. Sortosament no hi va haver desgràcies personals, pero les perdues econòmiques si foren importants.

Campanya electoral i gloses.

El que digueren els candidats tan en públic com en privat, ja es aigua passada. Els politics es posen, en general, en temps de la campanya electoral massa serios i nerviosos. Els electors que no tenen res que perdre ni que gaunyar, sense deixar de ser ben concients dels seus deures i drets de votar els millors, se prenen la campanya i els resultats amb molt bon humor, humor que es demostra

en gloses i cançons, que caracteritzen la realitat.

En temps de la campanya i després de les eleccions han circulat per Sant Joan, entre altres que no nos atrevim a publicar, les següents gloses de glosadors anònims.

Jo no som de dretes  
ni d'esquerres tampoc,  
sabeu quin es el meu joc,  
a tots els fas mambelletes.

D'es blat en fan farina  
i de sa llet es formatge.  
Al.lots no perdeu es coratge.  
!Sou s'esquerra mallorquina!

M'he posat sa mudada  
i es corbatí ben lluent  
esperant es President  
he perdut s'enravenada.

## ASSEMBLEA GENERAL DEL CENTRE CULTURAL

El passat diumenge 5 de juliol, a les 9 del vespre el Centre Cultural de Sant Joan va celebrar Assemblea General de Socis, per actualitzar els càrrecs de la Junta Directiva i donar compte del moviment econòmic.

Amb una assistència que va esser mes be escassa, es va tractar el següent ordre del dia:

- 1.- Estat de comptes de la Societat.
- 2.- Proclamació de candidats per ocupar els càrrecs de la Directiva.
- 3.- Elecció de President, Secretari, Tresorer, Vocal de Joventut, Director de la revista "Sant Joan", Director de la Banda de Tambors i Cornetes, Vocal d'Excursionisme i Director del grup de Teatre.
- 4.- Visita a les noves dependències del Centre Cultural a la Casa de Cultura.

Primer punt. Després d'uns anys, el saldo de les comptes es positiu, això diu molt a favor dels responsables de la tresoreria i cobrança de quotes.

Segon punt. Foren elegits o reelegits els que ocuparan fins l'any que ve, els càrrecs de la Junta Directiva quedant així composta:

Presidents: Carles Costa Salom  
Secretari: Maria Company Nicolau  
Tresorer: Antoni Bauçà Matas  
Dtor. Banda: Nino Company Pérez  
Vocal Excursionisme: Miquel Gayà  
Dtor. Teatre: Joana Karmany Jaume i Nino Company Pérez

Revista "Sant Joan": Es va creure oportú que en lloc de Director per la revista, aquesta està dirigida per un col·lectiu compost per quatre socis col·laboradors de la publicació.

A continuació es va acordar celebrar reunió de Directiva cada primer diumenge de mes a les 11 del matí, es varen visitar les noves dependències socials integrades dins la Casa Municipal de Cultura i es va servir un refrigeri a tots els assistents.

## INTERCANVI CULTURAL

Convidats pel grup de Dansaires d'Iluro de l'Agrupació Folklòrica de Mataró, el grup santjoaner de balls mallorquins Aires de Pàgesia es va desplaçar a terres catalanes per fer-hi una estada de tres dies, durant els quals es varen fer tres ballades conjuntes, excursions i visites a llocs d'interès.

El divendres dia 17 de juliol, just arribats a Barcelona pujarem a l'autocar que ens esperava al port i recorreguem el centre de la Ciutat Comtal, Rambles, Plaça Catalunya, Sagrada Família, Nou Camp i Montjuic; baixarem amb el funicular i anarem a peu des de l'estació de França atravesant el barri gòtic fins a la catedral i la Plaça Reial.

Després de dinar ens desplaçarem a Mataró, punt d'estada. Ens allotjarem a les diferents cases, a on havíem de conviure en família i després de sopar ferem la primera actuació al

Teatre Monumental. Fou una bona experiència i un nou èxit.

El dissabte, mati lluire i a les tres, autocar i cap a Lloret de Mar; per cubrir la distància i degut al tràfic que es dirigia a la Costa Brava, tardàrem 4 hores i es clar arribàrem tard per actuar per segona vegada. Com ja estan acostumats a aquestes anomalies, havien previst que actuassim després del sopar, i així ho férem a un extraordinari complex turístic, quatre monstruosos hotels, blocs d'apartaments i Centre Mèdic. L'actuació fou entre dues piscines -cosa de cine, ajardinament, focus,

i gran quantitat de finestres xafarderes, parc central, etc. Després del dinar, que férem tots junts, catalans i mallorquins, improvisada festa que resultà molt animada i que va acabar quan ens comunicaren que l'autocar ja esperava per dur-mos a l'aeroport del Prat per venir cap a Mallorca a on arribarem a les 12 de la nit i després cap a Sant Joan falta gent.

Fins una altra vegada.



*Dansaires d'Illuro  
Aïres de Pàgesia-Mallorca*

**DIVENDRES 17 JULIOL**

A les 10 del vespre

**TEATRE MONUMENTAL**

ambientació, etc.-

Tot seguit a les 12 de la nit, tercera actuació, aquesta vegada durant una festa que es celebrava de "Països Catalans" dins un magestuos saló d'actes. Allà les tres de la matinada tocavem llit.

Visita al llocs més interessants de Mataró el diumenge; restes romans, Santa Maria amb el cementiri del segle XIV, carrers empedrats amb cases de façanes antiquíssimes



El passat 21 de juny, a l'església de Santa Margalida de Palma, va rebre per Primera vegada a Jesus Eucaristia, na Margalida Bauzá Mas, filla dels nostres amics Miquel Bauzá Bardisa i Elisa Mas.

A aquest aconeteixament si va afegir un altre, la celebració de les Noces d'Or, dels padrins de Margalida, els també amics Joan Bauzá Bauzá i Margalida Bardisa Bauzá.

Els nombrosos convidats, foren degudament obsequiats.

A les moltes felicitacions rebudes hi volem afegir la nostra.

Enhorabona.

## CLUB VOLEIBOL SANT JOAN

El equipo de Voleibol femenino de Sant Joan tanto en categoría juvenil como en cadete tras proclamarse campeonas de Baleares tuvieron que desplazarse hasta Madrid para jugar la fase de intersector en la cual sólo se clasificaba el primero. El equipo juvenil está formado por: Cati Ginard, Maria Munar, Cati Jaume, Ana Ma Matas, Maria Company, Margarita Bauza, Antonia Gayá, Margarita Company, Maria Alzamora y Margarita Karmany y el equipo cadete por: Margarita Bauza, Maria Company, Antonia Gayá, Maria Alzamora, Margarita Catalá, Maria Gayá, Marta Company, Cati Morey, Ma Magadalena Nicolau, Maria Bauza y Antonia Oliver. El entrenador es Andrés Gelabert que sin duda ha realizado una gran labor con el volei sanjuanense y lo ha demostrado llevando el equipo en los lugares más altos.

Por lo que respecta al equipo juvenil los pasados días 2 y 3 de Mayo en el polideportivo de los Cantos se proclamó tercero tras vencer al equipo de Cáceres y perder contra el de Madrid y el de Valencia.

El encuentro que disputó contra el Madrid fue durísimo ya que la superioridad del Madrid fue total, pero el Sant Joan no se dejó vencer fácilmente ya que puso codos a la situación y realizó un primer set lo mejor que podía, muy bueno en defensa y más flojo en ataque debido al bloqueo de las madrileñas que con su gran estatura no les pasaba mate alguno.

Con el equipo valenciano el juego fue de lo más normal y se reflejaba mucho el cansancio de nuestras jugadoras por el partido que habian disputado por la mañana contra el Madrid. Al final el Sant Joan fue derrotado con un tanteo de 0-3.

En la mañana del Domingo el Sant Joan se impuso claramen-

te al equipo de Cáceres con un resultado que no podía ser más brillante 3-0. No fueron muchas las dificultades que superar para el Sant Joan ya que desde el primer momento controló la situación.

La clasificación quedó de la siguiente manera:

- 1 Madrid
- 2 Valencia
- 3 Mallorca (SANT JOAN)
- 4 Cáceres

En categoría cadete el Sant Joan también se desplazó a Madrid los pasados días 9 y 10 de Mayo pero esta vez en el polideportivo de Norte Real. Al igual que el equipo juvenil también se clasificó en tercer lugar.

El sábado día 9 se enfrentó contra el equipo de Madrid, el partido estuvo lleno de emoción y se realizó un espléndido juego por parte de los dos equipos y el Sant Joan luchó hasta agotar todas sus fuerzas pero al final se impuso el Madrid por un tanteo de 3-0. El mismo día pero por la tarde el Sant Joan tuvo que enfrentarse contra el Sabadell. El encuentro fue muy disputado pero esta vez quien se impuso fue el equipo sanjuanense con el resultado final de 3-1.

El domingo por la mañana la cita era con el equipo de Canarias, un equipo muy bueno en defensa y que derrotó al Sant Joan a pesar de que el juego del Sant Joan fuese bueno.

El resultado final fue de 3-0 favorable al equipo canario.

La clasificación final quedó de la siguiente manera:

- 1 Madrid
- 2 Canarias
- 3 Mallorca (SANT JOAN)
- 4 Barcelona.

Nuestra enhorabuena al equipo sanjuanense que cada día va cosechando más éxitos.

Maria Company



Vares néixer en primavera  
a dins el mes de les flors  
al bressol dels nostres pares  
a on trobares repòs.

Ells, esclatant d'alegria  
segur que varen gaudir  
després de dos nins venir  
nasqué el teu cosset, Maria.

En els teus deu anys d'edat  
deixondida i trapassera  
vares anar de feina  
per gaunyar un dobler a Ciutat.

I allà varen començar  
veient sa teva cosina  
fer de perruquera fina  
i per s'ull dret te va entrar.

A mompare suplicave  
"Ai, momparet per favor"  
guanyarè més d'un velló,  
però ell no l'escoltava.

Insistent cada moment,  
jo vull esser perruquera  
no duies altre quimera  
vengués d'on vengués el vent.

Fins que un dia te digué  
"i que ho tens pensat?"  
!Sí! ho tenc tot ben arreglat,  
allà a Ciutat n'aprendré.

Veres obert el cel blau  
qual te varen dir si  
a Na Francisca ho vares dir  
quedant a Ca'l tio Pau.

Allà, amb sa teva cosina  
tot just vares començar,  
ella és qui t'en va ensenyar  
enc que fossis una nina.

L'antiga perruqueria  
de sa plaça des mercat  
allà tregueres trellat  
i el teu somni, dia a dia.

El mil nou-cents trenta sis  
l'any que estallà el Moviment  
allà va aprendre rebent  
el curset del seu "encís".

L'ensenyança li costava  
trenta duros cada mes  
tres mesos fent un excés,  
sa lliçó ja li bastava.

Cinquanta un any d'història  
al servei dels demés  
es digna de fer memòria  
feinejant sempre un excés.

L'elogi que jo vull fer  
es per una germana meva  
que fent feina deins ca seva  
ha volgut sempre fer el bè.

Va començar joveneta  
a l'edat de catorze anys  
cercant sempre els seus viaranys  
ferms de perruquereta.

Sa primera perruqueria  
fou ella a dins Sant Joan  
tant si petita com gran  
ha exercit l'art, son quimera.

Amb gust sempre fent la feina  
i ganes de fer un dobler  
sempre ha tengut un quefer  
enc que fos pesada l'eina.

Tall de cabells encertats  
tant pels homes com les dones  
fent amb gràcia els moldetjats  
i en pentinats coses bones.

Ones a l'aigua marcades  
després els tirabussons  
tenyits i decoloracions  
permanents ben arrissades.

Treballares fora mides  
ensenyares les demés  
tres mosses, tres Margalides  
en un any, per pocs deblers.

Darrerament Na Maria  
llavors dues nines més  
sempre amb afany i energia  
per l'art i no per res més.

I al carrer del Sol, ca nostra  
allà a on se va establir  
i d'on no ha volgut fogir  
és ca seva i és ca vostra.

Ara, als seixanta-cinc anys  
vull fer-li breu recordança  
que Déu l'ompli de gaubança  
i endolcesqui els seus afanys.

Jo, com a parroquiana  
te desig salut i sort  
ben estar i dolç conhort  
essent la teva germana,  
t'ho desig amb tot el cor.

Bàrbara Mates i Sastre.

## En poques paraules Crònica d'un aniversari

Convent de Sant Jeroni, Ciutat de Mallorca. Dimarts, denou de maig del 1987. Vuit i mitja del capvespre.

A defora encara lluu un sol primaveral; es prou coneixedor que el dia s'ha allargat. A dedins està a punt de començar el concert commemoratiu del desè aniversari de la Coral Universitària.

Ple. De gom en gom. Poc després de tocar l'hora surten els cantaires, parsimoniosament. Un poc nerviosos per l'esdeveniment queden arreglerats, a l'espera.

Silenci total. Surt Joan Company, el director. I comença la festa sonora.

La primera part està dedicada a les peces recentment incorporades al repertori. Ens permet assaborir una part de la tasca feta durant el curs actual. La interpretació, àgil i ajustada, a càrrec dels actuals components; la direcció, dinàmica i eloqüent, com sempre.

La segona, més universal, més sentida, vol ser una breu recopilació de les cançons que la Coral ha anat escampant, pel món al llarg d'aquests deu anys. Hi trobam des de repertori polifònic renaixentista fins a conegudes peces amb base popular. Un apartat especial per a la Música religiosa, dedicada "als familiars i amics que ens han deixat per a sempre" particularitzats en la memòria d'un ex-cantaire i del compositor i organista Antoni Matheu. L'emotivitat d'aquesta segona part ha estat compartida pels ex-cantaires que s'han unit al cor actual per cantar tots plegats.

No hi ha dubte que hi ha molta relació entre aquesta Coral i Mallorca. Sovint l'hem vista a celebracions i acontèiments d'arreu de l'Illa. I, a més, entre la munió dels seus cantaires sempre n'hi

ha hagut una bona representació forana: Sineu, Pollença, Bunyola, Felanitx, Sa Pobla, Petra, Inca, Marratxí, M<sup>a</sup> de la Salut, Sant Joan, Muro, Soller, Lluçmajor, Manacor, Son Servera, Alcúdia, Santa Maria del Camí, Valldemossa... Deu ser la coral que integra més diversitat de provinença entre les seves cordes. Per això calia drulla a aquestes planes.

Les voltes de Sant Jeroni s'omplen de goig, com tantes altres vegades. Per ventura més, perquè de qualque manera han vist néixer aquesta agrupació; fa deu anys ja ressonaren amb els acords del seu primer concert. I les monjes tancades-veritables amfitrions de la Música- gaudeixen íntimament recloses rere les seculars gelosies.

A defora ja fa fosca; a dedins és ple de llum, és ple de Música.

Biel Massot i Muntaner  
Potol, maig-juny del 87

## PREMIS DE PERIODISME "PREMSA FORANA"

El dissabte dia 27 al llarg d'una festa que tingué com a marc l'hotel Sumba de Cala Millor, es concediren els Premis de Periodisme de l'Associació de la Premsa Forana de Mallorca corresponents a la darrera convocatòria.

El Premi d'Honor, consistent amb una escultura de Sarasate i la dotació en metàl·lic de 30.000 pessetes, donades per la Caixa de Balears "Sa Nostra", correspongué a Pere J. Amengual i Bestard per una sèrie d'articles publicats a la revista "Pòrtula".

Els 2on. i 3er. premis, dotats ambds amb 30.000 pessetes per la mateixa entitat foren per a Cosme Nigorra Fiol i Joan Morey Company i d'altres per una sèrie d'articles titulada "Bestiari" publicada a la

revista "Mel i sucre" de SANT JOAN i a Ramon Costa i Dot per una sèrie d'articles entorn a l'església dels Dolors de Manacor, publicats a la revista "Manacor".

El Jurat era constituït pels senyors Gori Mir, Llorenç Capellà, Josep Carles Llop i Gaspar Sabater, aquest darrer en la condició de Secretari.

Representacions de gairebé totes les publicacions foranes foren presents en aquest acte de lliurament que es complementà amb un sopar esplèndidament servit a l'hotel esmentat. El President de l'Associació Gabriel Massot pronuncià un parlament en el qual agrai la participació al certament així com la col.laboració de l'entitat patrocinadora i de quants feien possible un esdeveniment tant brillant.

Després, tots els assistents foren convidats per la Direcció de la discoteca "Dhrraa" a passar unes hores en aquella instal.lació tan singular i espectacular.

### ELS TREBALLS I ELS DIES

Els llibres de memòries, sobretot quan són presidits per l'objectivitat, sense excloure, emperò, la visió personal de l'autor, constitueixen un testimoni molt valuós per al ceneixament de la història cultural del país. Aquest és el cas de les Històries i Memòries de Miquel Gayà, que l'Editorial Moll presenta en la seva col.lecció "Els Treballs i els Dies" nº 30.

Miquel Gayà té una llarga executòria com a escriptor. Des dels seus llibres juvenils de poesia -L'atzur il.luminat (1944), Breviari d'amor (1946), Ruta dels cims (1951), etc.-, fins als més recents treballs d'assaig i d'investigació, entre els quals destaquen dues importants contribucions als epistolaris

de Costa i Llobera i de Joan Alcover, s'esten una prolongada i constant dedicació a la tasca literària, realitzada amb eficàcia, sense escarafalls ni gestos solemnes.

Històries i Memòries té, al nostre parer, tres qualitats fonamentals. Primerament, el bon tremp de l'escriptura. Miquel Gayà té una expressiva i ben tallada i es revela com un excel.lent narrador. Té traça i agilitat per a explicar les coses i sap com atreure l'atenció del lector. En segon lloc, la capacitat d'analitzar fets, circumstàncies i situacions amb una ironia subtil i distanciadora, que sovint s'aplica a ell mateix i als episodis de la seva vida; i, finalment, l'objectivitat i l'impressionant sinceritat amb què s'autojudica i valora el món tan difícil i agitat -la guerra civil i la postguerra- que li va tocar viure i en el qual hagué de participar activament.

En aquest sentit, Josep Massot i Muntaner diu en el pròleg al llibre que comentam que "les memòries de Gayà són una mostra excel.lent de la Weltanschauung de la majoria de catòlics mallorquins del temps de la República, que associaven, com ell mateix confessa, l'Església amb la drete... Gayà mateix no vacilla a donar compte del seu estat d'ànim en començar la guerra civil, del tot favorable al bàndol revoltat, encara que ben aviat s'aniria adonant d'aspectes que no anaven".

Un d'aquests aspectes fou la dura repressió de la llengua i la cultura catalanes, que va empènyer Miquel Gayà -i això ens ho explica en termes emotius i precisos- a ingressar ben dejorn en els rengles de la resistència cultural clandestina.

Tot aquest procés apareix reflectit amb lucidesa

a Històries i Memòries, un llibre apassionant i alhora el testimoni fidelíssim d'un temps, d'un país i de la pròpia experiència d'un escriptor.

Editorial Moll

## BALLS POPULAS

El passat diumenge dia 29 de març, ens varem reunir a Muro tres grups de ball de bot, la Revetla d'Algebelí, l'Escola de Balls de Bunyola i Aires Solлерics, per així seguir en primer contacte que es va tenir a Sóller cara a analitzar el ball de bot i per altra part la Mostra Folklòrica de Sóller.

El contacte es va iniciar gràcies a les afinitats dels tres grups, i per altra part a la col.laboració feta amb la Mostra.

Així, l'intenció primera sempre ha estat donar a entendre que els grups, no tan sols han de fer ballades, i anar vestits de pagés, sino agafar consciència de què es la nostra CULTURA POPULAR i TRADICIONAL, enmarcada sobre tot amb els balls, músiques i cançons.

Amb aquest plantejament es va començar a analitzar el perquè, per part del mateixos components dels grups assistents estan aficats dins el grup de ball de bot, donant-se dues respostes prou unificades; la primera per esplai, i la segona per les ganes i interès cara a la recuperació i coneixaments de la nostra cultura popular, de cercar les nostres arrels, i la nostra identitat com a poble, partint concretament del ball de bot, de les seves músiques i cançons.

## BALLADES ESPECTACLE I BALLADES POPULARS

Aquest punt, per la seva problemàtica, entroncada dins els mateixos grups, va tenir un anàlisi especial, donant a entendre que ara per ara com a grups cal fer les dues coses, però sempre agafant consciència del que s'està fent, cara a aconseguir la dignificació del ball en tots els aspectes; música, vestuari, cançons i puntejats, i sobre tot esser conscients d'agafar el compromís que s'ha de menester per part de la gent que estima el ball.

D'aquesta manera, cal pronunciar-se a favor de les dues coses, perquè creim que tant un com l'altre és divulgació, sempre que es faci amb la dignitat necessària.

## RESPOSTA A LES INSTITUCIONS

Aquí com es pot imaginar, la coincidència d'opinions va esser absoluta per part dels tres grups. Una cosa està clara, que les institucions de les Illes no cerquen la dignificació del ball de bot com a punt integrant de la nostra cultura popular, tan sols se tèn clar que el ball, la música i la cançó popular existeix com un fet "típic", sense tenir clar el seu entroncament dins la nostra realitat com a poble que som, i que com a institucions haurien de protegir i al mateix temps impulsar.

Per tot això es va dir un NO rotund als FESTIVALS CONCURSOS, a on tan sols es cerca la competició d'una feina que s'està fent dins el nostre folklore. Per altre part també pensam que ni el ball de bot, ni el ball d'altres països pot esser motiu d'un concurs, si sobre tot partim de la base que la cultura popular de cada país no es pot fer competitiva.



Un NO ROTUND, a les trobades massives de ball de bot, que es fan fora de tot sentit divulgatiu; son tan sols una demostració en certa mida competitiva, i gens entroncada dins la festa popular, a on tan sols es fa patent l'esperit agrupacionista mal antès.

Per tot això demanam més programes divulgatius de la nostra cultura popular i tradicional, tan a la TV, com a les ràdios, no és pot acceptar que la nostra música o el nostre ball surti tan sols un moment per acabar d'omplir un determinat programa, cal donar peu a una programació profunda i analitzadora del que és ara el ball de bot, les cançons i músiques populars. Així i tot la premsa ha d'obrir espais a la temàtica que ens preocupa, sobre tot la premsa de Ciutat, està clar que la Premsa Forana es més sensible al tema.

Creim que és importantíssim que tots els nostres Ajuntaments com a institucions que són, agafin bona nota de tot el que fins ara hem dit. Hem de remarcar que com a grups, cara a la manca de subvencions que tenim, aquest no és el cas de Muro, hem d'admetre les condicions que ens posen els nostres Ajuntaments cara a fer ballades, al principi havíem dit que la nostra cultura popular ha de menester dignificació, i els tirs van per aquí.

Si se mos fa cas, i noltros no perdem l'esperança, seguirem fent feina, ò aquesta va esser la darrera conclusió que es va treure, es necessari seguir fent recerca, seguir l'investigació, i al mateix temps hem de ballar i cantar, d'aquesta manera agafarem més consciència del que tenim entre mans, i serà l'hora d'exigir als nostres caps polítics, i per altra part hem de tenir clar de no caure dins la rutina, dins l'estandarització dels nostres

balls, de les nostres cançons, hi ha feina per fer, i decidirem tenir ganes de fer-ne, per això, l'importància d'aquestes trobades de grups, avui forem Bunyola, Muro i Sòller, estam oberts a tots, perquè creim que és un punt de partida cara al futur de la nostra cultura popular i tradicional.

Revetla d'Algebeli-Muro  
Escola de Balls de Bunyola  
Aires Solлерics  
Primavera 1.987



#### GONELLISTES

*Es mallorquí-català,  
flors d'un mateix ramell  
han sofert es desgavell  
provocat pe'n MARTORELL  
que mai no sap de que va.*

*I si parlam de'n CORRO,  
vet quin altra gonellista!  
què és home de poca vista  
com tots es d'aquesta llista  
que ara mostren es llautó.*

*Ja ho diu Madò Benvista:*

*"Tot això és gent centralista"*

R.N.E.

Recentment ha estat anomenat Director de Radio Nacional d'Espanya a les Illes Balears; Andreu Manresa i Montserrat.

Aprofitam l'ocasió per donar-li la nostra sincera enhorabona i desitjar-li tota classe d'èxits al front d'aquesta emisora.

PAROTIDITIS

En lenguaje popular se llaman paperas. Es una enfermedad contagiosa producida por un virus cuyo lugar de elección a la hora de producir la infección son las glándulas salivares que se encuentran por debajo de las orejas.

La vía de contagio es la respiratoria a través de la pequeñísima cantidad de saliva que se echa al hablar o toser.

Empieza por fiebre, malestar general y dolor en la zona de los oídos; suele atacar a los niños y una vez la enfermedad está en su auge, si han sido las glándulas de ambos lados que han enfermado proporcionan a la cara del enfermito una típica "cara de pera".

Ni que decir tiene que cuando aparezca hay que acudir a consulta o solicitarla a domicilio. Los cuidados se resumen en procurar descanso al enfermo y bajar la fiebre con antitérmicos-antiinflamatorios.

COMPLICACIONES: La más frecuente es la orquitis; la inflamación de los testículos. Tiene que vigilarse porque puede producir esterilidad en los varones. En las niñas no suele afectar a los genitales.

La complicación más temible de esta enfermedad es la meningitis; por suerte muy poco frecuente.

MEDICINA PREVENTIVA: Vistas las complicaciones es conveniente intentar evitar la enfermedad esta tarea corresponde al pediatra y a los padres, a ellos les recomendamos que dejen vacunar contra esta enfermedad. La vacuna es efectiva en bastantes casos y no se complica; a veces se da en forma de triple virica y otras veces sola.

-----

¿POR QUE HAY DIABETICOS  
QUE TOMAN INSULINA  
I OTROS NO?

Hace ya tiempo que os prome-

tí hablar de este tema y no había encontrado el momento oportuno, pero ahí voy con esto.

Hay un grupo de diabéticos que solamente llevan régimen y son capaces de controlar la cantidad de azúcar en sangre.

Hay otro grupo que toma tabletas además de hacer régimen

En tercer lugar, hay gente que debe inyectarse insulina. La explicación de todo ello es muy sencilla, teniendo en cuenta que la diabetes es la falta de una sustancia llamada Insulina porque el páncreas la fabrica en escasa o nula cantidad. El primer grupo citado pertenece a estos enfermos cuyo páncreas fabrica poca insulina pero al darle también menos azúcar es capaz de controlar la enfermedad.

El segundo grupo son aquellos enfermos en que su páncreas fabrica poca insulina, pero la tableta al estimular su producción por un lado y al hacer el papel de insulina por otro, puede controlar la cantidad de azúcar en sangre.

El tercer grupo está constituido por diabéticos que han probado ya las tabletas y no han podido controlar la diabetes o que antes las tomaba y han llegado a un estado en que su páncreas está muy fatigado y no fabrica más insulina. Suele ser gente mayor, en la 6ª ó 7ª década de la vida, o son gente muy joven, a la que los medicamentos orales a tal fin no producen ningún efecto porque el páncreas ha sucumbido de golpe. La diabetes que aparece antes de los veinte años y hasta los treinta suele ser insulino dependiente.

Quede claro que cualquiera sea el grupo al que pertenece siempre debe hacerse régimen.

La insulina que preparan los laboratorios procede en su mayor parte del cerdo, también existe la de buey. En los últimos años; a través de sofis-

ticado trabajo de ingeniería genética, se ha conseguido transformar la insulina de cerdo en insulina exactamente igual a la humana; la casa Leo y Lilly han trabajado en este asunto (según dicen), pero no está todavía en el comercio.

Me sobra papel y os voy a explicar que pasa y que diferencia hay entre la insulina "d'es matancer" y la nuestra. La insulina es una proteína y como tal está formada por una cadena compuesta por muchos eslabones; estos eslabones se llaman aminoácidos. De la larga cadena de estos eslabones, sólo uno, únicamente uno está en orden distinto en el cerdo; suponed que tenéis dos cadenas iguales; las dos tienen los eslabones de colores por ejemplo en este roden: blanco, rosa, azul, rojo, amarillo, blanco, violeta, negro; pero la otra cadena los tiene: blanco, rosa, azul, AMARILLO, rojo, blanco, violeta, negro, luego ya no son iguales, aunque la diferencia sea muy poca, pues bien; los técnicos lo que quieren hacer es este cambio, únicamente este es suficiente para que las dos cadenas sean iguales, pero tengan ustedes en cuenta, que la cadena es cuestión es muy larga y los eslabones muy pequeños, por lo que se trata de trabajos muy sofisticados.

Pero? se vale la pena gastar tanto esfuerzo para que las cadenas sean iguales? Yo creo que sí; tengan en cuenta que la insulina de cuerpo de cerdo al no ser exactamente como la nuestra, provocan a veces alergia; otras veces no hace tanto efecto y otras hace más efecto del esperado y el paciente cae en hipoglucemia; o sea, falta de azúcar en sangre.

Consejo a todos los diabéticos que toman insulina o tabletas para bajar el azúcar en sangre: Lleven SIEMPRE a mano (bolso, bolsillo o donde les

quepa) azúcar como tal o caramelos porque axiste el peligro de caer en una falta de azúcar en sangre y sufrir peligrosos mareos que pueden provocar un grave accidente.

En tres ocasiones frecuentes puede ocurrir que baje el azúcar en sangre:

1ª Vds. han tomado la insulina o tableta en la misma cantidad de siempre; pero han hecho régimen más estricto o han comido menos; al ser el efecto de la medicina el mismo;!!PAFF!! mareo y sudor frío.

2ª Se han equivocado y han tomado más insulina o tabletas de las de costumbre; han comido como siempre y al ser el efecto del medicamento más fuerte; "ja l'hem feta".

3ª Han tomado algún medicamento que ha hecho actuar la insulina o la tableta a una velocidad más rápida. Es menos frecuente.

Por esto, si siempre llevas azúcar a mano, al mínimo sintoma de mareo, tomadlo y se para enseguida. Supongamos que el mareo es por el efecto contrario. Una subida brusca de azúcar en sangre (no haber hecho dieta, o no tomar la medicina, ect) ¿qué le ocurriría a un diabético que ha tomado nuestro consejo; se siente mareado, toma azúcar y empeora todavía más la situación? Pues no pasaría nada, no iría más lejos de un mareo, que puede ser importante; pero nada más, en cambio si es una bajada de azúcar y no se restituye; se puede perder el conocimiento y acabar en coma.

Gracias por leer el rollo.

TONI

## LA REALITAT SOCIOLINGÜÍSTICA DE MALLORCA

Hem estudiat el resum i les conclusions de l'Enquesta sociolingüística a la població de Mallorca encarregada pel Consell Insular de Mallorca a la Univeristat de les Illes Balears. I hem considerat oportú comentar uns quants aspectes dels resultats que l'enquesta ofereix i que, sens dubte, ens permeten conèixer millor quina és la situació lingüística i el grau de coneixement de la pròpia llengua de la població adulta mallorquina. (Hem de tenir en compte que els enquestats són persones majors de vint anys).

Cal destacar el rigor i la serietet amb què, segons sembla, s'ha fet l'enquesta, eliminant els factors subjectius que podien interferir les respostes. És important deixar constància d'aquest detall, precisament perquè ens trobam en un període preelectoral amb porlife ració d'enquestes fetes, la majoria, a la mesura dels partits polítics que les han encarregades i amb uns resultats contradictoris entre elles. L'escepticisme, justificat, amb què la gent accepta els resultats d'aquests qüestionaris no es pot aplicar al nostre cas: és una eina vàlida i un punt de partida important.

Hi ha, a l'enquesta, resultats que podem considerar altament positius; per exemple, el fet que el 75% de la població adulta de Mallorca sigui catalanoparlant. Aquesta és una situació que podem considerar privilegiada si la comparem amb altres àrees dels Països Catalans i amb zones de l'Estat Espanyol amb llengua pròpia distinta del castellà. També es comprova que el desig de la majoria dels immigrants no catalanoparlants és que se'ls parli en català.

Ara bé, aquest optimisme inicial es vèu considerablement frenat en constatar l'analfabetisme gairebé total pel que fa a la nostra llengua, ja que un 88% roconeixen que la saben escriure poc o no en saben gens. I són majoria-bastant més del 50% els qui afirmen que no la saben llegir.

Aquest és el resultat de la "deseducació" rebuda a l'escola, amb una sistemàtica no utilització del català; el 92% dels enquestats varen aprendre a l'escola que el mallorquí no és la mateixa llengua que es parla a Catalunya, i el 97% que no és la mateixa que es parla al País Valencià. Sens dubte, hem estat víctimes d'un sistema educatiu concebut amb la intenció de fraccionar la unitat idiomàtica i de restringir la llengua pròpia a un nivell col·loquial. Mai no insistirem a bastament en la necessitat d'aporfitar al màxim el nou marc legal que representa la Llei de Normalització lingüística i exigir tots els drets que ens atorga.

A més de l'escola, la manca de mitjans de comunicació en català ha contribuït a aquest analfabetisme de la llengua pròpia -incapacitat de llegir-la i d'escriure-la-. En aquest sentit, val la pena destacar la tasca de revistes de Premsa Forana que feim l'ús "normal" de la nostra llengua. ¿Quantes persones estan adquirint, gràcies a aquestes revistes, una pràctica i un hàbit de llegir la mateixa llengua que parlen? Només aquesta consideració ja ens compensaria de l'esforç que estam fent.

Editorial Es Saig  
Algaida



NÉIXAMENTS

Maria Rosa Bauzá Fullana filla de Joan i Joana M<sup>a</sup>, va néixer el 6 d'abril de 1987.

DEFUNCIONS

Miquel Bonet Puig "Cotonet" va morir el 1 d'abril de 1987, havia néscut el 20 de maig de 1900.



Joan Matas Mas "de Son Gurgut" va morir el 3 d'abril de 1987, havia néscut el 28 de juny de 1930.



Catalina Bauzá Miralles "Capallet" va morir el 4 d'abril de 1987, havia néscut el 9 de gener de 1900.



Antoni LLaneras Sansó "Bonjesus" va morir el 4 d'abril de 1987, havia néscut el 30 de novembre de 1896. Tenia 90 anys.



Bernadí Matas Barceló "d'Es Serral" va morir el 9 de mig de 1987, havia néscut el 19 de gener de 1903.



Catalina Ferragut Gela bert "Mala" va morir el 30 de maig de 1987, havia néscut el 5 de novembre de 1897.



# LLIBRES

7 "Els Poetes Romàntics de Mallorca". Introducció M. Sanchis Guarnier.

8 "Els camins del Paradís perdut" Llorenç Riber. Pròleg Damià Pons i Pons, 17 d'abril 1987.

9 "Cap al tard" Joan Alcover. Pròleg Josep M. Llompart.

"Pla d'Ordenació Sanitària

de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears". Conselleria de Sanitat i Seguretat Social.

De la mateixa Direcció General de Sanitat, "Datos Antropométricos, Parámetros Bioquímicos y Hábitos más importantes de la población trabajadora de Mallorca" por el Dr. José M. Sevilla Marcos.

# LLIBRES

Del Consell Insular de Mallorca, ens ha arribat el nº 7 de la revista "Palau Reial 1", a la qual hi ha articles d'Andreu Manresa, i Pere Estelrich Massutí i altres

També ens tramet l'opuscle "Procés històric de l'Autonomia" del que es autora Camila Blanes.

L'Ajuntament de Felanitx ha publicat un llibre del que son autors Pere Estelrich i Massutí, Biel Massot i Muntaner, i Joan Parets i Serra. Te per títol "Apunts sobre el fet musical a Felanitx".

Les dades d'aquest llibre, comencen amb la presència dels joglars a les festes de Felanitx durant l'Edat Mitjana (1380, 1460, 1464), per acabar entrant al present segle.

"Enquesta sociolingüística a la població de Mallorca" Universitat Illes Balears. Consell Insular de Mallorca. Palma 1986.

"Alimara" Nº 1. Butlletí informatiu del Servei d'Acció Social del C.I.M.

"Memòria 1983-86" Comissió de Cultural del C.I.M.

Biblioteca Bàsica de Mallorca. Consell Insular de Mallorca-Editorial Moll.

1 Ramon Llull "Llibre d'Amic e amat" Pròleg d'Antoni Oliver.

2 Gabriel Maura "Aigoforts" Pròleg de Guillem Simó.

3 Miquel Costa i Llobera "Traduccions i fantasies" Pròleg de Josep Mª Llompart.

4 Miquel dels Sants Oliver "La Ciutat de Mallorques" Pròleg de Pere Rossellé Bover.

5 Pere d'Alcantara Penya "Teatre" (El cordo de la vida, un criat nou, la pesta groga). Pròleg de G. Janer Manila.

6 Salvador Galmès "La dida i altres narracions" Pròleg

de Francesc de B. Moll.

El Teatre Principal de Palma de Mallorca, de Gaspar Sabater. Aquest llibre de Gaspar Sabater, es continuació del "De la Casa de Comedias al Teatro Principal" i fou acabat pel seu autor el mateix dia de la seva mort el dia 21 de febrer de l'actual 1987. La presentació del llibre va tenir lloc en el Teatre Principal el dia 21 de maig a un acte homenatge a l'autor.

"Drogues: aspectos juridicos y mecolegales" varis autors. Facultat de Dret. Palma 1986.

"Llei d'Acció Social" Conselleria de Sanitat i Seguretat Social del Govern Balear. 1987.

"Mesures de foment en el marc del programe de reindustrialització de les Illes Balears. Conselleria de Comerç i Industria. Govern Balear.

"Dades Balears 1985" Conselleria d'Economia i Hisenda, Institut Balear d'Economia del Govern Balear. Palma setembre 1986.

"Normativa sobre l'ensenyament de la llengua catalana a les Balears" Conselleria d'Educació i Cultura, Palma 1986.

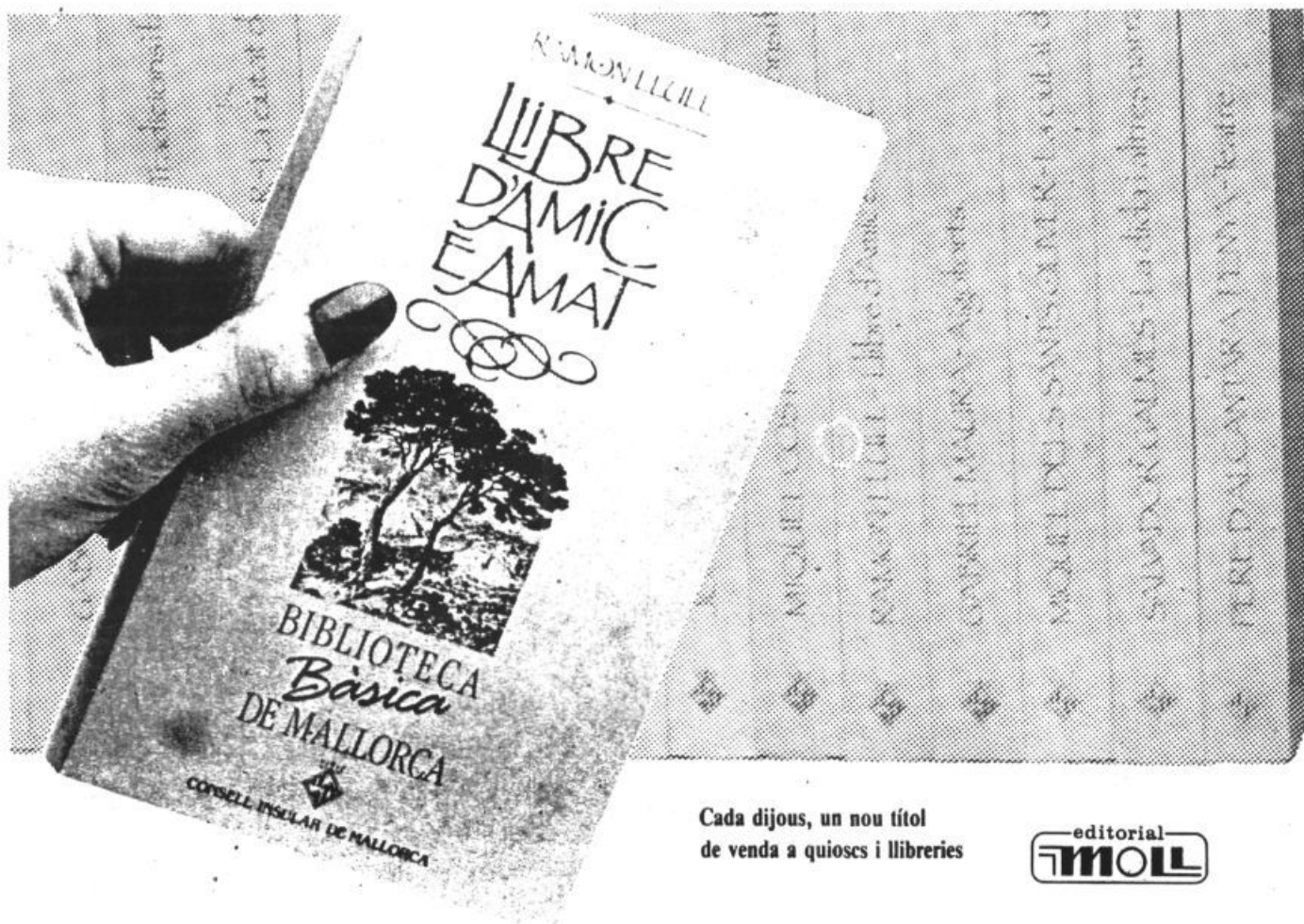
"Configuración de la jubilación como contingencia protegida en la Seguridad Social (Regimen General) Conselleria de Treball i Transports, Palma 1986.

"Guia para la contratación y uso racional de le Energia Eléctrica" Conselleria de Comerç i Industria, Palma 1987.

"Canya, vocabulari bàsic per el cicle mitjà" varis autors. Conselleria d'Educació i Cultura Palma 1987.

"Memoria d'activitats 1983-87" Conselleria de Comerç i Industria del Govern Balear.

"Itinerarios Arquitectonicos de las Islas Baleares". Mercedes Gambus Saiz-Maria Massanet Gili, Conselleria d'Educació i Cultura del Govern Balear.



Cada dijous, un nou títol  
de venda a quioscs i llibreries

editorial  
**MOLL**

# És bàsica per la nostra cultura.

És la Biblioteca Bàsica de Mallorca que ara t'ofereix el Consell Insular. Són 25 obres que posen a l'abast de tothom el més representatiu de la literatura i cultura fetes a Mallorca.

Una col·lecció única i molt econòmica que no pot manca a ca teva.

Ramon Llull, "*Llibre d'Amic e Amat*"; Gabriel Maura,

"*Aigoforts*"; Miquel Costa i Llobera, "*Tradicions i Fantasies*" i molts més autors mallorquins componen amb les seves obres més representatives aquesta Biblioteca tan essencial per conèixer la nostra cultura, les nostres arrels i tradicions. Una Biblioteca que **per la nostra cultura, és bàsica.**

BIBLIOTECA  
*Bàsica*  
DE MALLORCA



CONSELL INSULAR DE MALLORCA